

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Liborii Episcopi, Calcvlo Laborantium Patroni

Bolland, Johannes

Antverpiae, 1648

Capvt IV. Sacrarum rerum cura.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9573

quasi stellæ in perpetuas æternitates. Sed quoniam huius clarissimæ stellæ in erudiendis subditis feruorem pariter & splendorem ostendimus, quibus virtutum radijs in alijs quoque rebus effulserit, monstrare curemus.

CAPVT IV.

Sacrarum rerum cura.

12. **H**Abuit vir sanctus hoc præ ceteris *cultum Di-*
 tum temporis Pontificibus, religio- *uinum pro-*
 nis & Dei amoris indicium speciale, quòd *mouet:*
 omnia, quæ ad eius laudem iugiter celebran-
 dam & Ecclesiastici cultus officium perti-
 nent, totis nisibus amplificare, prouehere at-
 que adornare contendit: & exceptis his, quæ
 sibi suisque ad quotidiani victus & vestitus
 necessaria, quibus solis contentus erat, vix
 sufficere poterant, nec non & his, quæ ad
 egentium & inopum sustentationem largâ
 manu solebat expendere, reliquos omnes re-
 ditus episcopaliū possessionum, omnes
 quarumlibet rerum census, qui sibi ex omni
 suâ diœcesi debebantur, vel si quid ex fide- *templa or-*
 lium donationibus conferebatur, ad ex- *nati*
 hibendum ecclesijs congruentem ornatum,
 & noua quoque oratoria in locis, quæ ad hoc
 opportuna videbantur, construenda deputa-
 uit. Quorum constructionem primùm Diui-
 næ seruitutis multiplicandæ intuitu aggre-
 dieba-

17. noua a-
dificat:

diebatur; dehinc etiam plebium commodita-
ti pariter & salutis prospicere piè meditaba-
tur, vt ad ecclesias cum suis Sacerdotibus
propè positas facillè confluere, orationum stu-
dijs assuescere, regenerationis gratiam con-
sequi, documenta sacrę legis audire, cęlestium
sacramentorum celebrationibus interesse, at-
que omnia Christianę religionis iura discere
& exercere valerent: nec quemquam vllius
molestiæ seu occupationis impedimentum
exinde reuocaret, quò vniuersos ad salutem
animarum quærendam ipsa loci opportuni-
tas inuitaret. Hac igitur intentione præter il-
las, quæ a suis prædecessoribus fabricatæ fue-
rant, decem & septem sacris ædibus nouiter
constructis & dedicatis, suam parochiam ita
omnem illustrauit, vt in qualibet eius parte
populo degenti aliquam orationis domum
vicinam esse constaret. Locorū verò, in quibus
eas construxit, hęc nomina ponere dignum
ducimus, quò religiosi operis memoria fir-
mior, & fides certior habeatur. Vnam itaque
ædificauit in Colinno, alteram in Siluiaco, ter-
tiam in Raudatio, quartam in Campogene-
sto, quintam in Conedaco, sextam in Aciaco,
septimam in Aloncianno, octauam in San-
gunno, nonam in Sabonario, decimam in
Bonâ, vndecimam in Luciâ, duodecimam in
Lugdunâ, tertiamdecimam in Marfone,
quartamdecimam in Paliaco, quintamdecimam
in Magitto, sextamdecimam in Noui-
liaco,

liaco, septimamdecimam in Comnis.

13. Quibus ritè perfectis & decenter ad-^{sacra officia}
 ornatis, ac Sacerdotum & inferioris ordinis ^{assidue in ijs}
 Clericorum iugi prouidentia commendatis, ^{fieri iubet.}
 obseruandum omnino censuit, ne qua ibidem
 legitimis horis die noctuque sacrorum inter-
 missio fieret officiorum, quibus sanctæ & in-
 diuiduæ Trinitati debitæ gratiarum actiones
 & laudes referrentur. Deinde vt vnitati & ^{Et ab ijs}
 concordia totius populi commissi consule- ^{censum pen-}
 ret, atque omnia illius diæceseos loca Deo ^{di ad lumi-}
 dicata, cum vniuersis ad se pertinentibus, an- ^{naria Ca-}
 tiquæ & principali suæ Sedis ecclesiæ, velut ^{thedr. eccle-}
 vni capiti & matri omnium, subdita mon- ^{sia: ||}
 straret esse debere, decreuit vt illuc ex reli-
 quis omnibus Ecclesijs per annos singulos
 census persolueretur, certus scilicet numerus
 librarum ceræ atque olei, prout illis offerendi
 facultatem suppetere sciebat. Æquum tamen
 omnibus eisdem locis debitū imposuit; hoc
 est, vt ex vnoquoque redderetur vna ceræ li-
 bra, & olei duæ, præter id, quod custodibus
 præfatæ principalis ecclesiæ dari constituit. Ex
 quo verè sancta & religiosa intentio beati
 viri satis apparet, quòd non sibi aurum vel
 argentum, seu quodlibet earum rerum, quæ
 mundum amantibus pretiosa, ipsi verò, velut
 cælestia desideranti, omnino erant contem-
 ptibilia, coaceruauit; sed ea magis Ecclesiæ
 dari constituit, quæ ad luminaria iugiter in eâ
 concinnanda copiam darent. Nam quoniam
 ipse

ipse fuit templum veri luminis, hoc est, Spiritus sancti, etiam corporalis lucis ornatum manufactæ domui Dei noluit vnquã deesse.

*sacros mini-
stros ordi-
nati*

*etiam laicis
se probat:*

Luc. 1. 6.

14. Mansit autem in Episcopatu annos quadraginta & nouem: in quibus fecisse legitur ordinationes nonaginta & sex; ordinasse verò Presbyteros ducentos decem & septem, Diaconos centum septuaginta sex, Subdiaconos nonaginta tres; reliquorum quoque graduum ministros, quantum sacris officijs congruum & sufficiens esse videbat. Præterea habuit bonum testimonium etiam ab his, qui foris sunt: ita vt hoc quoque specialiter de illo præfata referant scripta, quòd studuerit Deo in omnibus dulciter famulari, & in rebus Ecclesiasticis Deo & hominibus bonis oppidò placere. Vnde liquidò patet, sic eum religionis constantiam ante Deum seruasse, vt tamen proximorum oculos non offenderet: sic humano foris placuisse iudicio, vt Diuinis obtutibus non displiceret in occulto. Ita per omnia verus Dei cultor illi meritò Pontifici comparatur, quem sine querelâ Domino seruisse Euangelica laudat historia: nisi quòd hic tantò præstantioris fuerit sacerdotij Præsul, quantò figuram veritas, quantò legem veterem noua Christi gratia transcendit. Illo denique præsulatu functi, animalium cruores immolabant: huius sacerdotij primus auctor & Pontifex, per propriam sanguinem introiuit semel in sancta. Et

Et tamen in officio dispari fuere Pontifices isti, sanctitate pares, ambo Euangelicâ laude digni, ambo iusti ante Deum, incedentes in omnibus mandatis & iustificationibus Domini sine querelâ.

a ms. *Corfend*, Marfano. Nonnulla horum vicorum aut oppidorum nomina aliter paullo in 2. Vita expressa.

C A P V T V.

S. LIBORII obitus, sepultura,
miracula.

15. **C**VM autem Diuinæ Maiestati complacuit, post tam diuturna tot annorum certamina, victorem hostis antiqui, militem suum æterno præmio glorificare, anno quinquagesimo Episcopatus sui, corporis eum molestiâ ita fatigari permisit, vt adesse sibi diem exitus sui non dubitaret. Qui annus illi verus extitit Iubilæus, quem in eodem numero annum remissionis appellans, vnumquemque in eo redire ad familiam, & ad possessionem suam lex Diuina præcipit. Nam & ipse quò minus se dubitaret ad requiem tendere, post septem septimanas annorum, ex quo constitutus est super familiam Domini, adhuc in terris positam, ad eam quæ in cælis est, latus vocari meruit, vt possideret terram, quam mansuetis & mitibus Veritas repromisit.

morbo cor-
reptum
Matth. 5. 4

16. Eodem tempore S. Martinus Episcopus